

statek inkluze). U žáků s horším sociálně-ekonomickým zázemím existuje dvakrát vyšší pravděpodobnost, že si povedou hůře než ostatní, z čehož plyne, že osobní nebo sociální okolnosti představují překážky při dosahování vzdělanostního potenciálu (tato skutečnost ukazuje na nedostatek spravedlnosti). Nedostatek spravedlnosti a inkluze podněcuje neúspěch žáků ve škole, nejviditelnějším důsledkem čehož je předčasné opuštění školy. V rámci zemí OECD v průměru jeden z pěti mladých dospělých lidí opouští školu před dokončením úplného středního vzdělání.

Hospodářské a sociální náklady na neúspěch ve vzdělávání jsou vysoké, zatímco úspěšné dokončení úplného středního vzdělání zajišťuje jednotlivcům lepší zaměstnání a vyhlídky na zdravější životní styl. Výsledkem jsou pak jejich vyšší příspěvky do veřejných rozpočtů díky vyšším daním z příjmu. Vzdělanější lidé více přispívají k demokratizaci společností a udržitelným ekonomikám a jsou méně závislí na státní pomoci a zároveň se stávají odolnějšími vůči hospodářským otřesům, a toto vše pak přispívá ke spravedlivějším společnostem (OECD, 2011). Společnosti disponující jedinci s lepšími dovednostmi jsou nejlépe připraveny reagovat na stávající i budoucí potenciální krize. Proto jsou investice do předškolního, základního a středního vzdělávání pro všechny spravedlivé a ekonomicky efektivní pro všechny děti a zejména pro děti ze znevýhodněného prostředí.

Na cestě k hospodářskému oživení se vzdělání stalo hlavní součástí strategií zaměřených na růst v zemích OECD. Má-li být dosaženo dlouhodobé efektivity, zlepšení ve vzdělávání musí umožnit žákům, aby měli přístup ke kvalitnímu vzdělávání, aby zůstali v systému přinejmenším do ukončení úplného středního vzdělání a aby získali dovednosti a znalosti, které budou potřebovat pro efektivní integraci do společnosti a na trhu práce.

Je třeba investovat od předškolního až po vyšší střední vzdělávání

V tomto smyslu je pro vlády jednou z nejefektivnějších vzdělávacích strategií investování do vzdělávání od předškolní úrovně až po vyšší střední vzdělání. Politiky, které se snaží zabezpečit, aby všichni žáci získali alespoň ty nejzákladnější dovednosti při ukončení středního vzdělání, jsou zásadní pro individuální, hospodářský i sociální pokrok. Vzdělávací politika je třeba propojit s dalšími politikami vlády, jako je politika bydlení nebo sociální politika, čímž lze lépe dosáhnout toho, že žáci budou úspěšní. Vzdělávací systémy mohou předcházet neúspěchu žáků a snížit předčasný odchod žáků ze škol pomocí dvou paralelních přístupů.

Na úrovni systému je třeba se vyhnout faktorům, které by vedly k neúspěchu ve škole

Způsob, jímž jsou navrženy vzdělávací systémy, má dopad na výkon žáků. Konkrétně některé praktiky objevující se v systému, jako je předčasná volba vzdělávacího směru, opakování ročníků, určitá schémata výběru školy nebo odborné vzdělávání a praxe vykazující nízkou úroveň, mají tendenci rozšiřovat sociální a ekonomické nevýhody a přispívají k neúspěchům žáků ve škole. Kapitola 2 zkoumá postupy používané na systémové úrovni, které brání rovnosti, a uvádí pět doporučení, kterými lze předcházet neúspěchu a podpořit dokončení vyššího středního vzdělání. Zlepšení politik na systémové úrovni dále posílí rovnost v rámci vzdělávacího systému, z čehož budou těžit zejména znevýhodnění žáci, aniž by přitom došlo k omezení pokroku jiných žáků.